

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

14. listopadu 2017*

„Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Článek 42 SFEU – Nařízení (ES) č. 2200/96 – Nařízení (ES) č. 1182/2007 – Nařízení (ES) č. 1234/2007 – Jednání narušující hospodářskou soutěž – Článek 101 SFEU – Nařízení č. 26 – Nařízení (ES) č. 1184/2006 – Organizace producentů – Sdružení organizací producentů – Úlohy těchto organizací a sdružení – Jednání spočívající v určování minimální prodejní ceny – Jednání ve vzájemné shodě týkající se množství uváděného na trh – Jednání spočívající ve výměně strategických informací – Francouzský trh s čekankou“

Ve věci C-671/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná na základě článku 267 SFEU rozhodnutím Cour de cassation (Kasační soud, Francie) ze dne 8. prosince 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 14. prosince 2015, v řízení

Président de l’Autorité de la concurrence

proti

Association des producteurs vendeurs d’endives (APVE),

Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel),

Fraileg SARL,

Prim’Santerre SARL,

Union des endiviers, dříve Fédération nationale des producteurs d’endives (FNPE),

Soleil du Nord SARL,

Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord),

Association des producteurs d’endives de France (APEF),

Section nationale de l’endive (SNE),

Fédération du commerce de l’endive (FCE),

France endives société coopérative agricole,

Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP’Endives) société coopérative agricole,

* Jednací jazyk: francouzština.

Marché de Phalempin société coopérative agricole,
Primacoop société coopérative agricole,
Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema),
Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles,
Groupe Perle du Nord SAS,
Ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda, A. Tizzano, místopředseda, L. Bay Larsen, T. von Danwitz a J. Malenovský, předsedové senátů, E. Juhász, A. Borg Barthet, J.-C. Bonichot, D. Šváby (zpravodaj), F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos a M. Vilaras, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: V. Giacobbo-Peyronnel, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 31. ledna 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za président de l'Autorité de la concurrence H. Géninem, jakož i S. Subrémon Lukasiewicz a I. de Silva, jako zmocněnci, ve spolupráci s J.-P. Duhamelem, avocat,
- za Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel), Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord), Association des producteurs d'endives de France (APEF), Section nationale de l'endive (SNE) a Fédération du commerce de l'endive (FCE) H. Calvetem, P. Morrierem, Y. Chevalierem a A. Bouviala, avocats,
- za Fraileg SARL a Prim'Santerre SARL J.-L. Fourgouxem a L. Djavadi, avocats,
- za France endives société coopérative agricole, Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP'Endives) société coopérative agricole, Marché de Phalempin société coopérative agricole, Primacoop société coopérative agricole, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema) a Groupe Perle du Nord SAS B. Néouzem, V. Ledoux a S. Pasquesoone, avocats,
- za francouzskou vládu G. de Berguesem, D. Colasem a S. Horrenbergerem, jakož i C. David a J. Bousin, jako zmocněnci,
- za španělskou vládu A. Gavela Llopis, jako zmocněnkyní,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s P. Gentilim, avvocato dello Stato,
- za Evropskou komisi X. Lewisem, A. Bouquetem a B. Monginem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 6. dubna 2017,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 101 SFEU ve spojení s článkem 2 nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi (Úř. věst. 1962, 30, s. 993; Zvl. vyd. 03/01, s. 6), čl. 11 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou (Úř. věst. 1996, L 297, s. 1; Zvl. vyd. 03/20, s. 55), článkem 2 nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 ze dne 24. července 2006 o použití některých pravidel hospodářské soutěže na produkci některých zemědělských produktů a obchod s nimi (Úř. věst. 2006, L 214, s. 7), ve znění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007 (Úř. věst. 2007, L 299, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1184/2006“), čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1182/2007 ze dne 26. září 2007, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro odvětví ovoce a zeleniny a kterým se mění směrnice 2001/112/ES a 2001/113/ES a nařízení (EHS) č. 827/68, (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96, (ES) č. 2826/2000, (ES) č. 1782/2003 a (ES) č. 318/2006 a ruší nařízení (ES) č. 2202/96 (Úř. věst. 2007, L 273, s. 1), jakož i čl. 122 prvním pododstavcem a článkem 176 nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení Rady (ES) č. 491/2009 ze dne 25. května 2009 (Úř. věst. 2009, L 154, s. 1) (dále jen „nařízení č. 1234/2007“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi président de l'Autorité de la concurrence (předseda Úřadu pro hospodářskou soutěž, Francie) na jedné straně a Association des producteurs vendeurs d'endives (APVE) (Sdružení producentů-prodejců čekanky), Comité économique régional agricole fruits et légumes de Bretagne (Cerafel) (Regionální hospodářský zemědělský výbor pro ovoce a zeleninu v Bretani), Fraileg SARL, Prim'Santerre SARL, Union des endiviers (Unie producentů čekanky), dříve Fédération nationale des producteurs d'endives (FNPE) (Národní federace producentů čekanky), Soleil du Nord SARL, Comité économique fruits et légumes du Nord de la France (Celfnord) (Hospodářský výbor pro ovoce a zeleninu v severní Francii), Association des producteurs d'endives de France (APEF) (Sdružení producentů čekanky ve Francii), Section nationale de l'endive (SNE) (Národní sekce pro čekanku), Fédération du commerce de l'endive (FCE) (Federace obchodu s čekankou), zemědělskou družstevní společností France endives, zemědělskou družstevní společností Cambrésis Artois-Picardie endives (CAP'Endives), zemědělskou družstevní společností Marché de Phalempin, zemědělskou družstevní společností Primacoop, Coopérative agricole du marais audomarois (Sipema) (Zemědělská společnost pro oblast marais audomarois), Valois-Fruits union de sociétés coopératives agricoles (Unie zemědělských družstevních společností Valois-Fruits), Groupe Perle du Nord SAS a ministre de l'Économie, de l'Industrie et du Numérique (ministr hospodářství, zemědělství a digitální oblasti) na straně druhé ohledně rozhodnutí ze dne 6. března 2012, kterým Úřad pro hospodářskou soutěž konstatoval zejména na základě čl. 101 odst. 1 SFEU existenci komplexní a trvající kartelové dohody na francouzském trhu s čekankou a uložil za ni finanční sankci (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Ustanovení sekundárního práva týkající se společné organizace trhu s ovocem a zeleninou, která se použijí na skutkový stav v původním řízení, jsou obsažena v nařízení č. 2200/96 použitelném do 31. prosince 2007, v nařízení č. 1182/2007, které bylo zrušeno nařízením Rady (ES) č. 361/2008 ze dne 14. dubna 2008, kterým se mění nařízení č. 1234/2007 (Úř. věst. 2008, L 121, s. 1), jakož i v nařízení č. 1234/2007. Posledně uvedené nařízení bylo s účinností od 1. ledna 2014 zrušeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671), jež se však na skutkový stav v původním řízení nepoužije.

- 4 Ustanovení sekundárního práva upravující použití pravidel Evropské unie v oblasti hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi v oblasti ovoce a zeleniny přijal unijní normotvůrce v rámci nařízení č. 26, které bylo nahrazeno nařízením č. 1184/2006 a články 175 až 182 nařízení č. 1234/2007.

Nařízení č. 26

- 5 Článek 1 nařízení č. 26 stanoví:

„Od vstupu tohoto nařízení v platnost se články [101 až 106 SFEU] a ustanovení přijatá k jejich provádění s výhradou článku 2 vztahují na všechny dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v čl. [101 odst. 1 a článku 102 SFEU], které se vztahují na produkci produktů uvedených v příloze II Smlouvy nebo na obchod s nimi.“

- 6 Článek 2 odst. 1 tohoto nařízení zní takto:

„Čl. [101 odst. 1 SFEU] se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v předchozím článku, které tvoří nedílnou část vnitrostátní organizace trhu nebo jsou nezbytné pro dosažení cílů stanovených v článku [39 SFEU]. Zejména se nevztahuje na dohody, rozhodnutí a jednání zemědělců, zemědělských sdružení a svazů těchto sdružení náležejících jednomu členskému státu, které se zabývají produkcí nebo prodejem zemědělských produktů nebo využíváním společných zařízení ke skladování, opracování nebo zpracování zemědělských produktů, a v rámci kterých neexistuje povinnost účtovat stejné ceny, pokud Komise neshledá, že je tímto bráněno soutěži a že jsou ohroženy cíle uvedené v článku [39 SFEU].“

Nařízení č. 2200/96

- 7 V bodech 7 a 16 odůvodnění nařízení č. 2200/96 je uvedeno:

„(7) vzhledem k tomu, že organizace producentů jsou základními prvky společné organizace trhu, jejíž decentralizované fungování na své úrovni zajišťují; že z důvodu stále se zvyšující koncentrace poptávky je koncentrace nabídky uvnitř těchto organizací více než předtím hospodářskou nutností k posílení postavení producentů na trhu; že tato koncentrace musí být uskutečňována na základě dobrovolnosti a užitečnosti podle rozsahu a účinnosti služeb, které může organizace producentů poskytnout svým členům; že se nejedná o ohrožení dodávek produktů organizacím zaměřeným na zvláštní produkty, které existovaly před vstupem tohoto nařízení v platnost;

[...]

(16) vzhledem k tomu, že v zájmu stabilizace kurzů je žádoucí, aby organizace producentů mohly intervenovat na trhu, zejména tím, že se rozhodnou nenabízet k prodeji určitá množství produktů v určitých obdobích; že stažení produktů nesmí být považováno za alternativu k uvádění na trh; že tedy financování stažení ze strany Společenství musí být omezeno jednak pouze na stanovené procento produkce, jednak na nízkou vyrovnávací platbu Společenství, aniž by bylo dotčeno použití provozních fondů k tomuto účelu; že v zájmu zjednodušení je vyrovnávací platba ze strany Společenství stanovena jednotnou paušální sazbou pro každý produkt; že k dosažení srovnatelného snížení u všech produktů jsou nezbytná určitá rozlišení.“

- 8 Článek 11 odst. 1 tohoto nařízení stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se ‚organizací producentů‘ rozumí každá právnická osoba,

a) která je založena z podnětu producentů těchto tříd produktů uvedených v čl. 1 odst. 2:

[...]

iii) zelenina;

[...]

b) která má za cíl zejména:

- 1) zajistit plánování produkce a její přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství;
- 2) podporovat koncentraci nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh;
- 3) snižovat produkční náklady a zajišťovat stálost cen producentů;
- 4) podporovat používání pěstitelských postupů, produkčních technologií a postupů nakládání s odpady šetrných k životnímu prostředí, zejména za účelem ochrany jakosti vod, půdy a krajiny, ochrany a/nebo podpory biologické rozmanitosti;

[...]“

9 Článek 23 nařízení č. 2200/96, nadepsaný „Intervenční režim“, v odstavci 1 stanoví, že „[o]rganizace producentů a jejich sdružení se mohou rozhodnout, že nebudou nabízet k prodeji produkty uvedené v čl. 1 odst. 2, dodávané jejich členy v množstvích a v obdobích, která uznají za vhodná“.

Nařízení č. 1184/2006

10 Článek 1a nařízení č. 1184/2006 stanoví:

„Články [101 až 106 SFEU] a předpisy přijaté k jejich provedení se s výhradou článku 2 tohoto nařízení použijí na všechny dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v čl. [101 odst. 1 a článku 102 SFEU], které se týkají produkce produktů uvedených v článku 1 nebo obchodu s nimi.“

11 Článek 2 odst. 1 tohoto nařízení zní takto:

„Ustanovení čl. [101 odst. 1 SFEU] se nepoužijí na dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v článku 1a tohoto nařízení, které tvoří nedílnou část vnitrostátní organizace trhu nebo jsou nezbytné pro dosažení cílů stanovených v článku [39 SFEU].“

[...]“

Nařízení č. 1182/2007

12 Článek 3 odst. 1 nařízení č. 1182/2007 stanoví:

„Pro účely tohoto nařízení se organizací producentů rozumí každá právnická osoba nebo jasně vymezená organizační složka právnické osoby, která splňuje tyto požadavky:

- a) je založena z podnětu zemědělců ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1782/2003, kteří jsou pěstiteli jednoho nebo více produktů uvedených v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 2200/96 nebo těchto produktů určených pouze ke zpracování;
- b) má za cíl používání pěstitelských postupů, produkčních technologií a postupů nakládání s odpady šetrných k životnímu prostředí, zejména za účelem ochrany jakosti vod, půdy a krajiny a zachování nebo podpory biologické rozmanitosti;

- c) sleduje jeden nebo více z těchto cílů:
 - i) zajištění plánování produkce a jejího přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství,
 - ii) koncentrace nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh,
 - iii) optimalizace produkčních nákladů a zajišťování stálosti cen producentů,
- d) její stanovy obsahují zvláštní požadavky stanovené v odstavci 2 a
- e) byla uznána dotyčným členským státem podle článku 4.“

Narizení č. 1234/2007

13 Článek 103c odst. 1 narizení č. 1234/2007 stanoví, že operační programy v odvětví ovoce a zeleniny sledují dva nebo více z cílů stanovených v čl. 122 prvním pododstavci písm. c) tohoto narizení nebo z cílů uvedených v tomto článku 103c, mezi něž patří i předcházení krizím a jejich řešení.

14 V článku 103c odst. 2 písm. a) je upřesněno, že předcházení krizím a jejich řešení se týká předcházení a zvládnutí krizí na trzích s ovocem a zeleninou a zahrnuje v této souvislosti mimo jiné i stahování z trhu.

15 Článek 122 první pododstavec narizení č. 1234/2007 stanoví:

„Členské státy uznají organizace producentů, které

a) založili producenti z jednoho z těchto odvětví:

[...]

iii) ovoce a zeleniny, pokud jde o zemědělce pěstující jeden nebo více produktů uvedeného odvětví nebo takových produktů určených výhradně ke zpracování,

[...]

b) byly vytvořeny z podnětu producentů samých;

c) sledují určitý cíl, který zejména může a v odvětví ovoce a zeleniny musí být zaměřen na jednu z těchto oblastí:

i) zajištění plánování produkce a její přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství,

ii) koncentrace nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných jejími členy na trh,

iii) optimalizace produkčních nákladů a stabilizace cen producentů.“

16 V článku 123 odst. 1 a 3 tohoto narizení je uvedeno:

„1. Členské státy uznají mezioborové organizace, které

a) sdružuj[í] zástupce hospodářských činností spojených s produkcí nebo zpracováním produktů nebo obchodem s nimi v odvětví

i) olivového oleje a stolních oliv,

ii) tabáku;

b) vznikly z podnětu všech nebo některých organizací nebo sdružení, které je tvoří;

c) sledují určitý cíl, který se může zejména týkat

- i) koncentrace a koordinace dodávek a uvádění produktů svých členů na trh,
- ii) společného přizpůsobení produkce a zpracování požadavkům trhu a zdokonalení produktu,
- iii) podpory racionalizace a zlepšení produkce a zpracování,
- iv) provádění výzkumu zaměřeného na udržitelné metody produkce a rozvoj trhu.

[...]

3. Navíc k odstavci 1 členské státy s ohledem na odvětví ovoce a zeleniny s ohledem na odvětví vína mohou uznat rovněž mezioborové organizace, které

[...]

- c) vykonávají v jednom nebo více regionech Společenství jednu nebo více, nebo v případě odvětví ovoce a zeleniny dvě nebo více, z následujících činností s ohledem na zájmy spotřebitelů, a aniž jsou dotčena jiná odvětví, v odvětví vína s ohledem na lidské zdraví a zájmy spotřebitelů:
 - i) zlepšení znalosti a transparentnosti produkce a trhu,
 - ii) přispívání k lepší koordinaci uvádění produktů odvětví ovoce a zeleniny a odvětví vína na trh, zejména prostřednictvím výzkumu nebo studií trhu,
 - iii) vypracovávání vzorů smluv slučitelných s pravidly Společenství,
 - iv) plnější využívání potenciálu vyprodukovaného ovoce a zeleniny a produkčního potenciálu odvětví vína,
 - v) poskytování informací a provádění výzkumu nezbytného ke změně zaměření produkce na produkty lépe vyhovující požadavkům trhu a chuti a očekáváním spotřebitelů, zejména pokud jde o jakost produktů a ochranu životního prostředí,
 - vi) hledání postupů omezujících používání prostředků na ochranu rostlin a jiných průmyslových prostředků a zajišťujících jakost produktů a ochranu půdy a vod,
 - vii) vyvíjení metod a nástrojů ke zlepšování jakosti produktů ve všech fázích produkce a uvádění na trh a s ohledem na odvětví vína rovněž ve fázi vinifikace,
 - viii) využívání možností ekologického zemědělství a ochrana a podpora tohoto zeměd[ě]lství, jakož i označení původu, značek jakosti a zeměpisných označení,
 - ix) propagace integrované produkce nebo jiných ekologicky zaměřených metod produkce,
 - x) s ohledem na odvětví ovoce a zeleniny stanovení pravidel pro produkci a uvádění produktů na trh uvedených v příloze XVIa bodech 2 a 3, která jsou přísnější než pravidla Společenství nebo vnitrostátní pravidla,

[...]“

17 Článek 125a odst. 1 a 2 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Stanovy organizace producentů v odvětví ovoce a zeleniny zavazují její členy zejména:

[...]

- c) prodávat svou veškerou dotýčnou produkci prostřednictvím organizace producentů;

[...]

2. Bez ohledu na odst. 1 písm. c) mohou členové organizace producentů, pokud je k tomu organizace producentů oprávněna a pokud je to v souladu s podmínkami stanovenými organizací:

- a) prodat přímo ve svých podnicích nebo mimo ně spotřebitelům pro jejich osobní spotřebu nejvýše pevně stanovený procentní podíl své produkce nebo produktů, přičemž tento procentní podíl je stanoven členskými státy nejméně na 10 %;

- b) uvádět na trh sami nebo prostřednictvím jiné organizace producentů, kterou určí jejich vlastní organizace, množství produktů, jejichž objem je nepatrný ve srovnání s objemem tržní produkce jejich organizace;
- c) uvádět na trh sami nebo prostřednictvím jiné organizace producentů, kterou určí jejich vlastní organizace, produkty, které svou povahou běžně nejsou pokryty obchodními činnostmi dotyčné organizace producentů.“

18 Článek 125b odst. 1 písm. c) a g) nařízení č. 1234/2007 stanoví, že členské státy uznají za organizace producentů (dále jen „OP“) v odvětví ovoce a zeleniny všechny právnické osoby nebo jasně vymezené složky právnických osob, které o uznání požádají, zejména pokud existují dostatečné důkazy o řádném výkonu jejich činnosti z časového hlediska i z hlediska účinnosti a koncentrace nabídky a nezaujímají dominantní postavení na daném trhu, není-li to nutné k uskutečňování cílů stanovených v článku 39 SFEU.

19 V článku 125c zmíněného nařízení je uvedeno:

„Sdružení [OP] v odvětví ovoce a zeleniny se zakládá z podnětu uznaných [OP] a může provádět jakoukoli z činností [OP] podle tohoto nařízení. Za tímto účelem mohou členské státy uznat sdružení producentů na základě žádosti, pokud:

- a) členský stát shledá, že sdružení je schopno tyto činnosti účinně vykonávat, a
- b) sdružení nezaujímá dominantní postavení na daném trhu, není-li to nutné k uskutečňování cílů stanovených v článku [39 SFEU].

[...]“

20 Článek 175 nařízení č. 1234/2007 zní takto:

„Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, použijí se články [101 až 106 SFEU] a předpisy přijaté k jejich provedení, s výhradou článků 176 a 177 tohoto nařízení, na všechny dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v čl. [101 odst. 1 a článku 102 SFEU], které se týkají produkce produktů, na něž se vztahuje toto nařízení, a obchodu s nimi.“

21 Článek 176 odst. 1 tohoto nařízení zní takto:

„Ustanovení čl. [101 odst. 1 SFEU] se nepoužijí na dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v článku 175 tohoto nařízení, které tvoří nedílnou část vnitrostátní organizace trhu nebo jsou nezbytné pro dosažení cílů stanovených v článku [39 SFEU].

Ustanovení čl. [101 odst. 1 SFEU] se zejména nepoužije na dohody, rozhodnutí a jednání zemědělců, zemědělských sdružení a svazů těchto sdružení náležejících jednomu členskému státu, které se zabývají produkcí nebo prodejem zemědělských produktů nebo využíváním společných zařízení ke skladování, úpravě nebo zpracování zemědělských produktů a které nestanoví povinnost účtovat stejné ceny, pokud Komise neshledá, že brání hospodářské soutěži a ohrožují cíle uvedené v článku [39 SFEU].“

22 Článek 176a odst. 1 a 4 uvedeného nařízení stanoví:

„1. Ustanovení čl. [101 odst. 1 SFEU] se nepoužijí na dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě uznaných mezioborových organizací, jejichž účelem je provádění činností podle čl. 123 odst. 3 písm. c) tohoto nařízení.

[...]

4. Za neslučitelné s pravidly Společenství jsou vždy prohlášeny tyto dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě:

- a) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které mohou vést k jakékoli formě rozdělení trhů uvnitř Společenství;
- b) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které mohou narušit řádné fungování organizace trhu;
- c) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které mohou způsobit narušení hospodářské soutěže a které nemají zásadní význam pro dosažení cílů společné zemědělské politiky sledovaných činností mezioborové organizace;
- d) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které zahrnují stanovení cen, aniž jsou dotčeny činnosti vykonávané mezioborovými organizacemi na základě zvláštních ustanovení právních předpisů Společenství;
- e) dohody, rozhodnutí a jednání ve vzájemné shodě, které mohou vést k diskriminaci nebo vyloučit hospodářskou soutěž u podstatné části dotyčných produktů.“

Francouzské právo

23 Článek L. 420-1 code de commerce (obchodní zákoník) stanoví:

„Jednání ve vzájemné shodě, dohody, výslovné či tiché kartely nebo sdružení podniků, jejichž účelem nebo důsledkem může být vyloučení, omezení či narušení hospodářské soutěže na trhu, jsou zakázána, a to i v případě, že k nim dochází přímo nebo nepřímo prostřednictvím společnosti ze skupiny usazené mimo území Francie, zejména tehdy, když:

1. omezují přístup na trh či volnou hospodářskou soutěž jiných podniků;
2. brání určování cen působením trhu tím, že uměle podporují jejich nárůst či pokles;
3. omezují nebo kontrolují výrobu, odbyt, investice nebo technický pokrok;
4. rozdělují trhy nebo zdroje zásobování.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

24 Poté, co direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes (DGCCRF, generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, spotřebitelské otázky a potírání podvodů, Francie) dne 12. dubna 2007 provedlo šetření na místě a zabavilo určité dokumenty, informoval ministr hospodářství, zemědělství a digitální oblasti Conseil de la concurrence (Rada pro hospodářskou soutěž, Francie), nyní Autorité de la concurrence (Úřad pro hospodářskou soutěž), o jednáních v odvětví produkce čekanky a jejího uvádění na trh.

25 Sporným rozhodnutím ze dne 6. března 2012 Úřad pro hospodářskou soutěž konstatoval, že APVE, Cerafel, FNPE, Celfnord, APEF, SNE, FCE a Groupe Perle du Nord, jakož i OP Fraileg, Prim'Santerre, Soleil du Nord, France endives, CAP'Endives, Marché de Phalempin, Primacoop, Sipema a Valois-Fruits prováděly na trhu s čekankou komplexní a trvající kartelovou dohodu, kterou zakazuje

článek L. 420-1 obchodního zákoníku a čl. 101 odst. 1 SFEU a která spočívala v jednání ve vzájemné shodě týkajícím se ceny čekanky, jež probíhalo různými způsoby, například tím, že byla každý týden oznamována minimální cena, byly určovány referenční ceny, byl zaveden systém pro obchodování, byla určována rezervovaná cena a byl zneužíván mechanismus cen za stažení výrobků z trhu, dále v jednání ve vzájemné shodě týkajícím se množství čekanky uváděného na trh a konečně v systému výměny strategických informací, který měl zavést určité cenové uspořádání, přičemž tato jednání měla za cíl společně určování minimální prodejní ceny za produkci čekanky a umožňovala producentům a několika jejich profesním organizacím udržovat minimální prodejní ceny, a to v období od ledna 1998 až do vydání sporného rozhodnutí. V důsledku toho jim uložil peněžité sankce v celkové výši 3 970 590 eur.

- 26 Ve sporném rozhodnutí Úřad pro hospodářskou soutěž zejména odmítl argument producentů, kteří tvrdili, že dotčené dohody mají být považovány za nezbytné pro dosažení cílů společné zemědělské politiky, jelikož v projednávané věci nelze uplatnit výjimky upravené v čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1184/2006 a v článku 176 nařízení č. 1234/2007.
- 27 Několik sankcionovaných společností a subjektů podalo u cour d'appel de Paris (odvolací soud v Paříži, Francie) žalobu znějící na zrušení a podpurně na změnu sporného rozhodnutí.
- 28 Rozsudkem ze dne 15. května 2014 tento soud sporné rozhodnutí změnil ve všech výrocích a rozhodl, že nebylo prokázáno, že byla porušena ustanovení článku L.420-1 obchodního zákoníku a čl. 101 odst. 1 SFEU. V tomto ohledu zejména konstatoval, že za situace, kdy při výkladu právní úpravy společné organizace trhů vyvstávají problémy v souvislosti s přesným rozsahem a mezemi úlohy spočívající ve stabilizaci cen, která je svěřena dotčeným subjektům v rámci režimu výjimky z práva hospodářské soutěže vyplývající z uplatnění pravidel společné zemědělské politiky, nebylo prokázáno, že by vydávání pokynů o minimální ceně bylo za všech okolností s konečnou platností zakázáno, takže nebylo nesporně prokázáno, že by dotčené subjekty překročily rozsah úloh, které jim byly v souladu se zákonem svěřeny v oblasti stabilizace cen.
- 29 Předseda Úřadu pro hospodářskou soutěž podal proti tomuto rozsudku kasační stížnost. Na podporu kasační stížnosti v podstatě zejména tvrdí, že nad rámec uplatnění výslovných výjimek z použití čl. 101 odst. 1 SFEU stanovených v nařízeních o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi lze úlohy svěřené OP a sdružením OP (dále jen „SOP“) vykonávat pouze v souladu s pravidly hospodářské soutěže.
- 30 Komise předložila v rámci tohoto řízení na základě čl. 15 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 a 102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) u Cour de cassation (Kasační soud, Francie) vyjádření. Vysvětlila v něm, že z použitelnosti unijních pravidel hospodářské soutěže v odvětví zemědělství existují nejen obecné výjimky přijaté na základě článku 2 nařízení č. 26 a č. 1184/2006, jakož i článku 176 nařízení č. 1234/2007, ale v souladu s článkem 175 tohoto nařízení rovněž zvláštní výjimky obsažené v různých nařízeních o společné organizaci trhů, která ukládají organizacím činným v oblasti produkce ovoce a zeleniny a jejich uvádění na trh určité zvláštní úlohy, na které by se mohly za běžných okolností vztahovat zákazy vyplývající z pravidel hospodářské soutěže. V projednávaném případě se podle názoru Komise jedná, pokud jde o období do konce roku 2007, o nařízení č. 2200/96, a pokud jde o období od 1. ledna 2008, o nařízení č. 1182/2007, které je součástí nařízení č. 1234/2007. Má nicméně za to, že k hlavním jednáním dotčeným ve věci v původním řízení, totiž k uplatňování mechanismů minimálních cen dohodnutých uvnitř hlavních SOP, došlo mimo rámec zvláštních úloh stanovených společnou organizací dotčeného trhu a nelze mít za to, že by se na tato jednání vztahovaly tyto zvláštní výjimky.
- 31 Cour de cassation (Kasační soud) v tomto ohledu uvádí, že Soudní dvůr v rozsudcích ze dne 9. září 2003, Milk Marque a National Farmers' Union (C-137/00, EU:C:2003:429), a ze dne 19. září 2013, Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou (C-373/11, EU:C:2013:567), rozhodl, že

článek 42 SFEU stanoví zásadu použitelnosti evropských pravidel hospodářské soutěže v odvětví zemědělství a že zachování účinné hospodářské soutěže na trzích se zemědělskými produkty je součástí cílů společné zemědělské politiky, a měl za to, že i co se týče pravidel Smlouvy o FEU v oblasti hospodářské soutěže, toto ustanovení přiznává přednost cílům společné zemědělské politiky před cíli politiky v oblasti hospodářské soutěže.

- 32 Má nicméně za to, že Soudní dvůr dosud nerozhodl o existenci „zvláštních výjimek“, na které poukázala Komise, ani případně neupřesnil, jaký je jejich vztah s „obecnými výjimkami“ uvedenými v nařízeních o použití pravidel hospodářské soutěže v odvětví zemědělství.
- 33 Cour de cassation (Kasační soud) tedy rozhodl o přerušení řízení a předložení následujících předběžných otázek Soudnímu dvoru:

„1) Je možné, aby dohody, rozhodnutí nebo jednání [OP], [SOP] a profesních organizací, které by mohly být kvalifikovány jako protisoutěžní z hlediska článku 101 SFEU, nepodléhaly zákazu, který je stanoven v tomto článku, pouze proto, že by mohly souviset s úlohami, které byly těmto organizacím svěřeny v rámci společné organizace [dotčeného] trhu, přestože by nespádaly pod žádnou z obecných výjimek, které byly postupně upraveny v článku 2 nařízení [č. 26] a [č. 1184/2006] a v článku 176 nařízení č. 1234/2007 [...]?

2) Je-li tomu tak, musí být čl. 11 odst. 1 nařízení č. 2200/96, čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1182/2007 a čl. 122 [první pododstavec] nařízení č. 1234/2007, které jako jeden z cílů [OP a SOP] stanoví stabilizaci cen producentů a přizpůsobení produkce poptávce, zejména pokud jde o množství, vykládány v tom smyslu, že se na jednání těchto organizací nebo jejich sdružení spočívající ve společném určování minimální ceny, jednání ve vzájemné shodě ohledně množství uváděného na trh nebo ve výměně strategických informací, nevztahuje zákaz protisoutěžních kartelových dohod, pokud tato jednání směřují k dosažení uvedených cílů?“

K předběžným otázkám

- 34 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba posoudit společně, je, zda musí být článek 101 SFEU, ve spojení s článkem 2 nařízení č. 26, čl. 11 odst. 1 nařízení č. 2200/96, článkem 2 nařízení č. 1184/2006, čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1182/2007, jakož i čl. 122 prvním pododstavcem a články 175 a 176 nařízení č. 1234/2007 vykládán v tom smyslu, že taková jednání, o jaká se jedná ve věci v původním řízení a v rámci kterých OP, SOP a profesní organizace působící v odvětví česanky společně určují minimální prodejní ceny, jednají ve vzájemné shodě ohledně množství uváděného na trh a vyměňují si strategické informace, jsou vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU.
- 35 Nejprve je třeba uvést, že česanka patří do kategorie „jedlá zelenina, rostliny, kořeny a hlízy“ uvedené v příloze I Smlouvy o FEU a podle článku 38 SFEU se na ni tudíž vztahují články 39 až 44 SFEU týkající se společné zemědělské politiky.
- 36 V článku 42 SFEU je uvedeno, že ustanovení kapitoly týkající se pravidel hospodářské soutěže se vztahují na zemědělskou produkci a obchod zemědělskými produkty pouze v rozsahu, který podle čl. 43 odst. 2 SFEU a způsobem v něm stanoveným vymezí Evropský parlament a Rada Evropské unie se zřetelem k cílům uvedeným v článku 39 SFEU. Článek 43 odst. 2 SFEU v tomto ohledu stanoví, že Parlament a Rada přijmou mimo jiné ustanovení nezbytná pro sledování cílů společné zemědělské politiky.
- 37 V zájmu sledování cílů, které spočívají v zavedení společné zemědělské politiky a režimu nenarušené hospodářské soutěže, článek 42 SFEU v této souvislosti uznává přednost společné zemědělské politiky před cíli Smlouvy v oblasti hospodářské soutěže a pravomoc unijního normotvůrce rozhodovat, v jaké

míře se pravidla hospodářské soutěže uplatní v oblasti zemědělství (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 5. října 1994, Německo v. Rada, C-280/93, EU:C:1994:367, bod 61, a ze dne 12. prosince 2002, Francie v. Komise, C-456/00, EU:C:2002:753, bod 33).

- 38 Z toho vyplývá, že jak uvedl generální advokát v bodech 51 a 56 svého stanoviska, cílem intervencí, které provádí unijní normotvůrce z tohoto důvodu, není stanovit výjimky ze zákazu jednání uvedených v čl. 101 odst. 1 a článku 102 SFEU nebo je odůvodnit, nýbrž vyloučit z působnosti těchto ustanovení jednání, která by do jejich působnosti spadala, pokud by k nim došlo v jiném odvětví než v odvětví společné zemědělské politiky.
- 39 Co se konkrétně týče odvětví ovoce a zeleniny a období dotčených ve věci v původním řízení, unijní normotvůrce postupně upřesnil vztah mezi společnou zemědělskou politikou a pravidly hospodářské soutěže v článku 1 nařízení č. 26, článku 1a nařízení č. 1184/2006 a poté v článku 175 nařízení č. 1234/2007.
- 40 Pokud jde o posledně uvedené ustanovení, které tento vztah upravuje v podstatě obdobně, jako tomu bylo v nařízeních č. 26 a č. 1184/2006, je v něm uvedeno, že není-li v nařízení č. 1234/2007 stanoveno jinak, použijí se články 101 až 106 SFEU a předpisy přijaté k jejich provedení, s výhradou článků 176 a 177 tohoto nařízení, na všechny dohody, rozhodnutí a jednání uvedené v čl. 101 odst. 1 a článku 102 SFEU, které se týkají produkce produktů, na něž se vztahuje uvedené nařízení, a obchodu s nimi.
- 41 V odvětví ovoce a zeleniny se články 101 až 106 SFEU použijí na jednání uvedená v těchto člancích s výjimkou jednání uvedených v člancích 176 a 176a nařízení č. 1234/2007, a není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, jak je uvedeno v článku 175 zmíněného nařízení.
- 42 Je třeba uvést, že podle čl. 122 prvního pododstavce nařízení č. 1234/2007, který byl přijat v návaznosti na čl. 11 odst. 1 nařízení č. 2200/96, a článku 125c nařízení č. 1234/2007 má OP nebo SOP působící v odvětví ovoce a zeleniny zajišťovat plánování produkce a její přizpůsobení poptávce, zejména pokud jde o jakost a množství, koncentrovat nabídku a uvádět produkty vyprodukované jejími členy na trh nebo optimalizovat produkční náklady a stabilizovat ceny producentů.
- 43 Za účelem dosažení cílů uvedených v těchto ustanoveních by přitom mohlo být nutné, aby OP nebo SOP využily prostředků, které se liší od prostředků, které se uplatňují při běžném fungování trhů, konkrétně určitých forem koordinace a jednání ve vzájemné shodě mezi zemědělskými producenty.
- 44 Aby tudíž OP a SOP nebyly zbaveny prostředků, které jim umožňují dosáhnout cílů, jež jsou jim svěřeny v rámci společné organizace trhu, na které se podílejí – přičemž jak je připomenuto v bodě 7 odůvodnění nařízení č. 2200/96, představují její základní prvek – a nebyl tak zpochybněn užitečný účinek nařízení o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou, na jednání těchto subjektů nezbytná k dosažení jednoho nebo více uvedených cílů se nemůže vztahovat zejména zákaz kartelových dohod stanovený v čl. 101 odst. 1 SFEU.
- 45 Z toho vyplývá, že v tomto odvětví se předpoklady nepoužitelnosti čl. 101 odst. 1 SFEU neomezují pouze na jednání uvedená v člancích 176 a 176a nařízení č. 1234/2007, ale uplatní se i na jednání zmíněná v předchozím bodě.
- 46 Rozsah těchto výjimek je ovšem třeba vykládat restriktivně.
- 47 Jak již Soudní dvůr uvedl, společné organizace trhů se zemědělskými produkty nejsou prostorem bez hospodářské soutěže (rozsudek ze dne 9. září 2003, Milk Marque a National Farmers' Union, C-137/00, EU:C:2003:429, bod 61).

- 48 Naopak, zachování účinné hospodářské soutěže na trzích se zemědělskými produkty patří mezi cíle společné zemědělské politiky a společné organizace trhů (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. září 2003, Milk Marque a National Farmers' Union, C-137/00, EU:C:2003:429, body 57 a 58).
- 49 Ještě je třeba zdůraznit, že v souladu se zásadou proporcionality nesmí dotčená jednání překračovat meze toho, co je nezbytně nutné k dosažení cíle či cílů předmětné OP nebo předmětného SOP podle právní úpravy týkající se společné organizace dotčeného trhu.
- 50 Právě s ohledem na tyto úvahy je třeba posoudit, zda jsou taková jednání, o jaká se jedná ve věci v původním řízení a kterými OP, SOP a profesní organizace působící v odvětví čokanky společně určují minimální prodejní ceny, jednají ve vzájemné shodě ohledně množství uváděného na trh a vyměňují si strategické informace, vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU.
- 51 V bodě 44 tohoto rozsudku bylo v tomto ohledu připomenuto, že OP a SOP jsou základními prvky, které na své úrovni zajišťují decentralizované fungování společné organizace trhu.
- 52 Článek 122 první pododstavec písm. c) a článek 125c nařízení č. 1234/2007 v této souvislosti stanoví, že v odvětví ovoce a zeleniny členské státy uznají OP nebo SOP, které mimo jiné sledují některý z cílů vymezených unijním normotvůrcem v bodech i) až iii) prvně uvedeného ustanovení.
- 53 Z toho vyplývá, že předpokladem nepoužitelnosti unijních pravidel hospodářské soutěže odůvodněné tím, že dotčené jednání je nezbytné k dosažení jednoho či více cílů společné organizace dotčeného trhu, je, že jde o jednání subjektu, který je k němu v souladu s právní úpravou společné organizace tohoto trhu skutečně oprávněn, a byl proto uznán členským státem.
- 54 Jednání subjektu, který členský stát neuznal jako subjekt, jenž má sledovat některý z těchto cílů, tedy ze zákazu jednání uvedených v čl. 101 odst. 1 SFEU vyloučeno být nemůže.
- 55 To by mělo platit zejména v případě jednání takových profesních organizací, jakými jsou ve věci v původním řízení APVE, SNE a FCE, v jejichž případě ani ze spisu, ani z odpovědí na otázky položené Soudním dvorem nevyplývá, že by je francouzské orgány uznaly jakožto OP, SOP nebo dokonce mezioborovou organizaci ve smyslu čl. 123 odst. 1 nařízení č. 1234/2007, což musí ověřit předkládající soud.
- 56 Co se týče jednání OP nebo SOP, je třeba uvést, že k takovým jednáním musí dojít v rámci téže OP nebo téhož SOP.
- 57 Zejména podle čl. 122 prvního pododstavce písm. c) a čl. 125b odst. 1 písm. c) nařízení č. 1234/2007 se totiž úlohy spočívající v plánování produkce, koncentraci nabídky a uvádění na trh, optimalizaci produkčních nákladů a stabilizaci cen producentů, které lze svěřit OP nebo SOP na základě právní úpravy použitelné na společnou organizaci dotčeného trhu, mohou týkat pouze produkce samotných členů dotčené OP nebo dotčeného SOP a uvádění jejich produktů na trh. Mohou tudíž zdůvodnit některé formy koordinace nebo jednání ve vzájemné shodě pouze mezi producenty, kteří jsou členy téže OP nebo téhož SOP uznaných členským státem.
- 58 Z toho vyplývá, že dohody nebo jednání ve vzájemné shodě nikoliv v rámci jedné OP nebo jednoho SOP, nýbrž mezi OP nebo mezi SOP navzájem překračují meze toho, co je nezbytné k plnění těchto úloh.
- 59 Z úvah vyložených v bodech 51 až 58 tohoto rozsudku vyplývá, že jednání mezi takovými OP nebo SOP a *a fortiori* jednání, na kterých se kromě takových OP či SOP podílejí i subjekty, které nebyly uznány členským státem v rámci provádění společné zemědělské politiky v dotčeném odvětví, z působnosti zákazu jednání uvedených v čl. 101 odst. 1 SFEU nelze vyloučit.

- 60 Vzhledem k tomu, že k jednáním dotčeným ve věci v původním řízení nedošlo v rámci téže OP nebo téhož SOP, nýbrž mezi několika OP, několika SOP a několika subjekty, které nebyly uznány v rámci společné organizace trhu s čekankou, z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU je nelze vyloučit.
- 61 Co se dále týče jednání mezi producenty, kteří jsou členy téže OP nebo téhož SOP uznaných členským státem, je třeba připomenout, že uznané OP nebo SOP musejí na základě společné zemědělské politiky v odvětví ovoce a zeleniny sledovat alespoň jeden ze tří cílů uvedených v čl. 122 prvním pododstavci písm. c) nařízení č. 1234/2007, které jsou připomenuty v bodě 42 tohoto rozsudku.
- 62 Z toho vyplývá, že předpokladem nepoužitelnosti unijních pravidel hospodářské soutěže v odvětví ovoce a zeleniny na jednání, které není uvedeno v člancích 176 a 176a nařízení č. 1234/2007, je, že k jednání dohodnutému v rámci dotčené OP nebo dotčeného SOP skutečně dochází výlučně v souvislosti se sledováním jednoho nebo několika cílů, které jim byly svěřeny v souladu s právní úpravou společné organizace dotčeného trhu.
- 63 Co se týče cílů uvedených v bodech 42 a 61 tohoto rozsudku, je třeba uvést, že cíl spočívající v zajištění plánování produkce a jejím přizpůsobení poptávce, cíl spočívající v koncentraci nabídky a uvádění produktů vyprodukovaných členy na trh, jakož i cíl spočívající ve stabilizaci cen producentů nutně vyžadují výměnu strategických informací mezi jednotlivými producenty, kteří jsou členy dotčené OP nebo dotčeného SOP, jež mají sloužit zejména k seznámení se s charakteristikami produkce těchto producentů. Výměna strategických informací mezi producenty téže OP nebo téhož SOP tedy může být přiměřená, dochází-li k ní skutečně v zájmu dosažení cíle nebo cílů této OP nebo tohoto SOP a je-li omezena pouze na informace, které jsou za tímto účelem nezbytně nutné.
- 64 Cíl spočívající ve stabilizaci cen producentů za účelem zajištění přiměřené životní úrovně zemědělců může zdůvodnit i koordinaci mezi zemědělskými producenty téže OP nebo téhož SOP týkající se množství zemědělských produktů uváděných na trh, jak vyplývá z bodu 16 odůvodnění nařízení č. 2200/96, jakož i z intervenčního režimu, přičemž zásada jeho fungování byla stanovena v článku 23 tohoto nařízení a změněna čl. 103c odst. 2 písm. a) nařízení č. 1234/2007.
- 65 Cíl spočívající v koncentraci nabídky za účelem posílení postavení producentů z důvodu stále se zvyšující koncentrace poptávky může kromě toho odůvodnit i určitou formu koordinace cenové politiky jednotlivých zemědělských producentů v rámci téže OP nebo téhož SOP. To platí zejména za situace, kdy členové dotčené OP nebo dotčeného SOP uloží této OP nebo tomuto SOP, aby na trh uváděly celou svoji produkci, jak to s výjimkou některých specifických případů vyžaduje čl. 125a odst. 1 písm. c) nařízení č. 1234/2007 ve spojení s článkem 125c tohoto nařízení.
- 66 Společné určování minimálních prodejních cen v rámci téže OP nebo téhož SOP naproti tomu z hlediska jednání nezbytných ke splnění úloh, jež jsou jim svěřeny v rámci společné organizace dotčeného trhu, nelze považovat za přiměřené cílům stabilizace cen nebo koncentrace nabídky, pokud producentům, kteří svoji vlastní produkci prodávají sami v případech uvedených v čl. 125a odst. 2 nařízení č. 1234/2007, neumožňuje účtovat nižší cenu, než jsou tyto minimální ceny, jelikož vede k oslabení již tak snížené míry hospodářské soutěže na trzích se zemědělskými produkty, a to zejména proto, že je producentům přiznána možnost sdružovat se v rámci OP a SOP za účelem koncentrace jejich nabídky.

67 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že článek 101 SFEU, ve spojení s článkem 2 nařízení č. 26, čl. 11 odst. 1 nařízení č. 2200/96, článkem 2 nařízení č. 1184/2006, čl. 3 odst. 1 nařízení č. 1182/2007, jakož i čl. 122 prvním pododstavcem a články 175 a 176 nařízení č. 1234/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že:

- taková jednání, která spočívají ve společném určování minimálních prodejních cen, v jednání ve vzájemné shodě ohledně množství uváděného na trh nebo ve výměně strategických informací a o která se jedná ve věci v původním řízení, nemohou být vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU, jsou-li ujednána mezi různými OP nebo SOP nebo se subjekty, které nebyly uznány členským státem za účelem dosažení cíle vymezeného unijním normotvůrcem v rámci společné organizace dotčeného trhu, jako jsou profesní organizace, které nemají postavení OP, SOP nebo mezioborové organizace ve smyslu unijní právní úpravy, a
- taková jednání ve vzájemné shodě týkající se cen nebo množství uváděného na trh nebo jednání spočívající ve výměně strategických informací, o která se jedná ve věci v původním řízení, mohou být vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU, jsou-li ujednána mezi členy téže OP nebo téhož SOP uznaných členským státem a jsou-li nezbytně nutná ke sledování cíle či cílů dotčené OP nebo dotčeného SOP v souladu s unijní právní úpravou.

K nákladům řízení

68 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

Článek 101 SFEU ve spojení s článkem 2 nařízení Rady č. 26 ze dne 4. dubna 1962 o použití určitých pravidel hospodářské soutěže na produkci zemědělských produktů a obchod s nimi, čl. 11 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2200/96 ze dne 28. října 1996 o společné organizaci trhu s ovocem a zeleninou, článkem 2 nařízení Rady (ES) č. 1184/2006 ze dne 24. července 2006 o použití některých pravidel hospodářské soutěže na produkci některých zemědělských produktů a obchod s nimi, ve znění nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, čl. 3 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1182/2007 ze dne 26. září 2007, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro odvětví ovoce a zeleniny a kterým se mění směrnice 2001/112/ES a 2001/113/ES a nařízení (EHS) č. 827/68, (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96, (ES) č. 2826/2000, (ES) č. 1782/2003 a (ES) č. 318/2006 a ruší nařízení (ES) č. 2202/96, jakož i čl. 122 prvním pododstavcem a články 175 a 176 nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení Rady (ES) č. 491/2009 ze dne 25. května 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že:

- taková jednání, která spočívají ve společném určování minimálních prodejních cen, v jednání ve vzájemné shodě ohledně množství uváděného na trh nebo ve výměně strategických informací a o která se jedná ve věci v původním řízení, nemohou být vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU, jsou-li ujednána mezi různými organizacemi producentů nebo sdruženími organizací producentů nebo se subjekty, které nebyly uznány členským státem za účelem dosažení cíle vymezeného normotvůrcem Evropské unie v rámci společné organizace dotčeného trhu, jako jsou profesní organizace, které nemají postavení organizace producentů, sdružení organizací producentů nebo mezioborové organizace ve smyslu právní úpravy Evropské unie, a

- **taková jednání ve vzájemné shodě týkající se cen nebo množství uváděného na trh nebo jednání spočívající ve výměně strategických informací, o která se jedná ve věci v původním řízení, mohou být vyloučena z působnosti zákazu kartelových dohod stanoveného v čl. 101 odst. 1 SFEU, jsou-li ujednána mezi členy téže organizace producentů nebo téhož sdružení organizací producentů uznaných členským státem a jsou-li nezbytně nutná ke sledování cíle či cílů dotčené organizace producentů nebo dotčeného sdružení organizací producentů v souladu s právní úpravou Evropské unie.**

Podpisy.